

Možné vrácení příspěvků na sociální pojištění

Parlament ČR při úpravě zákonů v oblasti sociálního pojištění pro rok 2007 omylem vypustil definici tzv. vyměřovacího základu pro odvod sociálního pojištění pro zaměstnavatele. Zákon o pojistném na sociální zabezpečení tak v období od 1. 1. 2007 do 30. 6. 2007, kdy došlo k opravě zákona, vyměřovací základ pro výpočet pojistného pro zaměstnavatele nestanovil. Poté, co vláda tuto chybu zjistila, vydala nařízení, ve kterém vyměřovací základ od března 2007 definovala.

Jedna firma z tohoto důvodu od ledna do června 2007 za své zaměstnance sociální pojištění (téměř 900 tisíc Kč) neplatila. Správa sociálního zabezpečení firmě za tuto dobu pojistné doměřila. Firma se odvolala a odvolací krajský soud konstatoval, že stanovení vyměřovacího základu pouze nařízením vlády, a nikoliv zákonem je v rozporu s ústavou. Proti rozsudku krajského soudu byla podána kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozhodne pravděpodobně během několika příštích týdnů.

Vyjde-li se ze závěrů rozhodnutí krajského soudu, mohl by v důsledku výše popsaného nedostatku v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení vzniknout zaměstnavatelům přeplatek ve výši zaplaceného sociálního pojištění za zaměstnavatele (obecně 26 % z hrubých mezd) za uvedené období. Z praktického pohledu je o přeplatek možno požádat písemnou žádostí na příslušnou správu sociálního zabezpečení. Zároveň společnosti vzniká povinnost podat společně se žádostí opravené přehledy o výši pojistného a vyplacených dávkách za toto období.

V návaznosti na bouřlivé diskuse v médiích Ministerstvo práce a sociálních věcí („MPSV“) vydalo koncem minulého roku stanovisko, podle něhož je výše zmiňované nařízení vlády pro stanovení vyměřovacího základu pro 1. polovinu roku 2007 dostatečné. Odmítá v něm názor, že by v uvedeném období nebyl právní podklad pro odvod pojistného.

Navzdory tomuto stanovisku do 6. 1. 2010 evidovala Česká správa sociálního zabezpečení více než 4000 žádostí o přeplatek v celkové požadované výši přesahující 12 mld. Kč (odhaduje se, že by se mělo dohromady jednat o více než 100 mld. Kč). O přeplatek požádala dokonce i některá města.

MPSV proto 8. 1. 2010 na jednání se zástupci podnikatelské reprezentace a dalších orgánů potvrdilo svůj názor, že právní povinnost platit

pojistné na sociální zabezpečení existovala vždy, tedy i v 1. pololetí roku 2007. Dále MPSV potvrdilo platnost pětileté promlčecí doby u přeplatků pojistného. Lhůta pro vrácení přeplatku z roku 2007 tedy vyprší teprve na konci roku 2012.

Pokud společnost již nyní podala/podá žádost o vrácení přeplatku na pojistném za 1. polovinu roku 2007, je pravděpodobné, že žádost o přeplatek nebude kladně vyřízena a/nebo správní řízení zahájené podanou žádostí bude přerušeno. Očekávané rozhodnutí NSS by mělo přinést jasnější pohled na konkrétní případ, kdy poplatník v roce 2007 pojistné nezaplatil a správa sociálního zabezpečení mu ho doměřila. Rozhodnutí NSS však zřejmě nedá jednoznačné stanovisko, jak má správa sociálního zabezpečení či poplatníci pojistného, kteří v roce 2007 pojistné zaplatili a teď žádají o vrácení přeplatku, postupovat. Je možné, že celou kauzu bude následně řešit Ústavní soud a/nebo dojde k dalším soudním sporům plátců. Jelikož však přeplatek lze vracet ještě během téměř tří let, je možné počkat na vyjasnění situace a o přeplatek požádat později (příp. přeplatek může být vrácen z moci úřední bez jakékoli žádosti, pokud se v budoucnu potvrdí, že přeplatek na sociálním pojištění za 1. pololetí roku 2007 vznikl).

Podání žádosti o přeplatek je třeba posuzovat i z pohledu účetních a daňových důsledků. Proto zástupci zaměstnavatelů požádali Ministerstvo financí („MF“) o vyjádření, kdy vzniká povinnost k podaným žádostem o vrácení přeplatku podat dodatečné přiznání k dani z příjmů. Na základě této žádosti dne 19. 1. 2010 MF vydalo stanovisko, že do doby, než bude v dané věci známo definitivní rozhodnutí soudu, není nutno, aby subjekty, které zažádaly o vrácení zaplaceného sociálního pojištění, podaly zároveň, resp. do konce následujícího měsíce, též dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů za období, kterého se žádost týká. Územní finanční orgány nebudou podle MF vzhledem k výjimečnému charakteru celé události uplatňovat sankce za pozdní podání dodatečného daňového přiznání a o případné povinnosti podat dodatečné daňové přiznání budou v případě potřeby daňové subjekty finančními úřady včas vyrozuměny.

Kateřina Klauzová
klauzova@fucik.cz

DAŇOVÝ KALENDÁŘ – ÚNOR

1. 2.

DPH: podání oznámení správci daně o změně zdaňovacího období z kalendářního čtvrtletí na kalendářní měsíc či naopak

Daň darovací: přiznání k dani z majetku bezúplatně nabytého v roce 2009 právníky osobami podle § 20 odst. 4 zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Daň z příjmu: odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za prosinec 2009

Biopaliva: hlášení podle § 3a odst. 6 zákona číslo 86/2002 Sb.

Daň z příjmu: odvod částek zajištění daně za prosinec 2009

Příspěvek Komoře auditorů: je splatná fixní část příspěvku Komoře auditorů

Daň silniční: podání přiznání a platba daně za rok 2009, zaplacené zálohy se započtou na úhradu vypočtené daně

Daň z nemovitostí: podání přiznání (úplné) nebo dílčího přiznání na rok 2010

Daň z nemovitostí: konec lhůty pro oznamovací povinnost změny vlastnických nebo jiných práv k nemovitostem podle § 13a odst. 7 zákona o dani z nemovitostí

Pojistné: splatnost pojistného na zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání za 1. čtvrtletí

8. 2.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na zdravotní pojištění OSVČ za leden 2009 (splatnost od 1. dne kalendářního měsíce, na který se platí, do 8. dne následujícího kalendářního měsíce)

9. 2.

Spotřební daň: splatnost daně za prosinec 2009 (mimo spotřební daň z lihu)

KRÁTCE

Zálohy na daně z příjmů v roce 2010

Zálohy na daně z příjmů hrazené v roce 2010 jsou splatné v termínech daných zákonem, tj. čtvrtletně nebo pololetně (§ 38a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů).

Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat vydané Ministerstvem financí pod čj. 43/20 650/2009–431 dne 23. 2. 2009 se týkalo pouze záloh splatných v kalendářním roce 2009. V letošním roce se s obdobným opatřením zatím nepočítá.

Právníky a fyzické osoby však mohou v odůvodněných případech požádat správce daně o stanovení záloh jinak, popř. zrušit povinnost daň zálohovat.

Newsletter Finanční Management vydává Economia, a.s.,
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři

www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit příslušná odborná poradenství.

Novinka Hewitt Associates v průzkumu odměňování

Novinkou v portfoliu mezinárodní personálněporadenské společnosti Hewitt je Studie programů variabilního odměňování (Variable Compensation Measurement – VCM), která účastníkům poskytuje detailní informace o variabilním odměňování a mimořádných oceněních. „Výstupy studie jsou velmi užitečné jak při samotném rozpočtování, tak i při vytváření a nastavování plánů variabilních odměn pro jednotlivé kategorie pracovníků a výraznou měrou pomáhají zefektivnit systém celkového odměňování. Současně uspokojujeme poptávku našich klientů, kteří v době ekonomického propadu cítí potřebu detailnějších informací v oblasti variabilního odměňování mnohem intenzivněji než v minulosti,“

uvádí Lucie Luptáková, Consultant Hewitt Associates. Momentálně začíná první ročník této studie v České republice a v dalších 30 zemích světa. „Studie probíhá na základě světové jednotné metodologie, ale zároveň respektuje specifika jednotlivých zemí. Výstupy ze studie jsou proto neocenitelným podkladem pro lokální a regionální HR specialisty,“ dodává Lucie Luptáková. Do letošního ročníku studie se společností mohou přihlásit nejpozději do konce dubna 2010.

Zároveň probíhá v ČR už 20. ročník Studie celkového odměňování (Total Compensation Measurement – TCM) zaměřený na celkové odměňování jednotlivých pozic se širokým záběrem od nejnižší úrovně řízení až po vrcholový management. Studie poskytuje komplexní informace o výšce peněžního odměňování a o poskytovaných zaměstnaneckých výhodách, benefitech a dlouhodobých stimulech pro každou pozici. Kromě kvalitních informací z trhu o odměňování standardních pozic z různých funkčních oblastí nabízí také informace o specifických pozicích pro vybraná průmyslová odvětví (např. farmaceutický průmysl nebo výroba automobilů). Výstupy minulého ročníku ukázaly na nejvyšší ná-

růst základních mezd v telekomunikacích a informačních technologiích naopak reálné mzdy vzhledem k výši inflace mírně poklesnou, v lepším případě budou stagnovat. Výsledky studie jsou publikovány každoročně na jaře.

Studie programů variabilního odměňování spolu se Studií celkového odměňování jsou díky své vysoké vypovídací schopnosti vhodnými a vyhledávanými nástroji při strategickém řízení a plánování v oblasti lidských zdrojů. (red)

DPH: novely Směrnice Rady (s účinností 2011 a 2015)

V únoru roku 2008 byly schváleny dvě nové Směrnice Rady v oblasti DPH, kterými dojde ke změně pravidel pro stanovení místa plnění u služeb a ke změně procedury vrácení daně DPH. Směrnice Rady 2008/8/ES (dále jen „Směrnice Rady“) mění pravidla pro stanovení místa plnění u služeb, a to z hlediska toho, kde se budou uvedené služby zdaňovat. Tyto Směrnice mají dopad i na tuzemskou legislativu. Pravidla budou zaváděna postupně, většina od roku 2010 a dále s účinností od 1. 1. 2011, 1. 1. 2013 a 1. 1. 2015.

Změny od roku 2011

Od 1. 1. 2011 dochází k určení místa poskytnutí služby osobě povinné k dani spočívající v zajištění vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, jako jsou veletrhy a výstavy, nebo vedlejší služby související s tímto vstupem. Místem poskytnutí u těchto služeb je místo, kde se tato akce skutečně koná.

Dále dochází k určení místa u poskytnutí služby nebo vedlejší služby osobě povinné k dani vztahující se ke kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným akcím (jako jsou veletrhy a výstavy), včetně poskytnutí služby organizátorem této akce. Místem poskytnutí je u těchto služeb místo, kde se tato akce skutečně koná.

Oproti roku 2010 tedy nastává změna v určení místa pro osoby povinné k dani a osoby k dani nepovinné, kdy se u výše uvedených služeb v roce 2010 nerozlišuje, komu je služba poskytnuta. S účinností od 1. 1. 2011 je místo plnění stanoveno při poskytnutí služby osobě

povinné k dani místem, kde se akce skutečně koná. Při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani zůstane zachováno stávající základní pravidlo, kdy místo plnění je určeno podle sídla nebo provozovny poskytovatele služby.

Ještě je v roce 2011 do Směrnice Rady doplněno určení místa plnění u služeb spočívajících v zajištění vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, jako jsou veletrhy a výstavy, nebo vedlejší služby související s tímto vstupem, a to osobám povinným k dani (místo, kde se akce skutečně koná).

Dále dochází od 1. 1. 2011 k určení místa plnění osobě nepovinné k dani (místo, kde je služba skutečně poskytnuta), a to u poskytnutí vedlejších přepravních služeb (nakládka, vykládka, manipulace a podobné činnosti) a dále u oceňování movitého hmotného majetku a práce na tomto majetku.

Změny od roku 2015

S účinností od 1. 1. 2015 Směrnice Rady stanoví, že u poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (komunikace mezi poskytovatelem služby a příjemcem služby prostřednictvím elektronické služby samo o sobě neznamená, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou) osobě nepovinné k dani je místem poskytnutí místo, kde je osoba nepovinná k dani usazena nebo kde má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Směrnice Rady dále od roku 2015 umožňuje k zamezení dvojímu zdanění, nezdanění nebo

(Pokračování na stránce 3)

Přehled koeficientů daně z nemovitostí

Ministerstvo financí na svých webových stránkách zveřejnilo celostátní přehled koeficientů k dani z nemovitostí platných k 1. 1. 2010, které se zohledňují pro výpočet daně z nemovitostí. Jde o koeficienty vyhlášené jednotlivými obcemi. Přehledy koeficientů obsahují jednotlivé tabulky:

- Koeficient pro stavební pozemky odlišný od hodnoty uvedené v § 6 odst. 4 zákona, stanovené podle počtu obyvatel.
- Koeficient pro stavby odlišný od hodnoty uvedené v § 11 odst. 3 písm. a) nebo v § 11 odst. 4 zákona, stanovené podle počtu obyvatel.
- Koeficient daně z nemovitostí 1,5 podle § 11 odst. 3 písmeno b) zákona pro stavby a jednotky.
- Místní koeficient podle § 12 zákona ve výši 2, 3, 4, 5.

Přiznání k dani silniční za rok 2009

Dnem 1. 2. 2010 končí lhůta pro podání přiznání k dani silniční za rok 2009. V tomto zdaňovacím období dani nově podléhají vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny určená výlučně k přepravě nákladů, pokud jsou registrovaná v ČR. To platí i v případě, kdy nejsou používána k podnikání. Ve vyjmenovaných případech lze však u těchto vozidel uplatnit 100% slevu na dani.

Oprava základu DPH

Podle § 42 zákona o DPH plátce může opravit výši daně např. při vrácení celého nebo části zdanitelného plnění nebo při snížení základu daně na základě sjednaných podmínek po datu uskutečnění zdanitelného plnění.

Slovo „může“ naznačuje, že plátce daně není povinen vystavit daňový dobropis ve smyslu zákona o DPH, doručit jej odběrateli a na základě těchto skutečností je snížen základ daně a daň. Tato legislativní úprava vedla k zjednodušení v praxi, kdy daňové dobropisy nejsou vystavovány. Daň odvedená dodavatelem je ponechána ve státním rozpočtu (není snížena daňová povinnost na základě vystaveného dobropisu), zároveň odběrateli není doručen daňový dobropis, na jehož základě by byl povinen snížit již uplatněný nárok na odpočet daně.

K této praxi Ministerstvo financí dodává, že odběratel má nárok na odpočet pouze u přijatého zdanitelného plnění, které použije pro svoji ekonomickou činnost. S poukazem na § 72 odst. 1 zákona o DPH uvádí, že odběratel nemá nárok na odpočet u plnění, které nepoužil pro ekonomickou činnost, když je vrátil (ať již celé nebo jeho část).

Výklad Ministerstva financí není přijíman odbornou veřejností bez výhrad.

(Pokračování ze stránky 2)

narušení hospodářské soutěže v souvislosti se službami poskytnutými zprostředkovatelem, související s nemovitostí, telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání, nájmu dopravních prostředků apod. považovat za místo poskytnutí některých či všech těchto služeb, místo, které se nachází mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství.

Směrnice Rady také stanoví možnost použití zvláštního režimu pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytované osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství (nikoli v členském státě spotřeby).

Použití zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobě nepovinné k dani (osoba

usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje v tomto členském státě) je povoleno použití tohoto režimu v tomto členském státě.

Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Od roku 2015 bude tedy sjednocen postup u elektronicky poskytovaných služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a telekomunikačních služeb, a to ve smyslu, že nebude určující, komu bude služba poskytnuta (osoba povinná k dani či nepovinná k dani), a tyto služby se budou jednotně zdaňovat ve státě zákazníka.

Závěr

Členské státy mají za povinnost uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto Směrnicí Rady.

Jan Tahal, tahal@fucik.cz

Směrnice OECD o převodních cenách

Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy vypracovaná ve formě Zprávy Výboru pro fiskální záležitosti OECD s aktualizací k 31. 3. 1996

Směrnici Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) o převodních cenách jsme si již zvyklí používat. Dlouhodobou aplikací v praxi byly zjištěny v některých oblastech určité nedostatky. OECD zveřejnila 9. 9. 2009 návrh revizí článků I-III Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy. A nechala lhůtu na připomínkování až do 9. 1. 2010.

Kromě vymezení principu tržního odstupu nebo výkladu článku 9. Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění se revize směrnice zabývá i nástroji k naplnění principu tržního odstupu, a to jsou zejména metody určení transferových cen.

Směrnice definuje pět základních postupů při stanovení transferových cen, které dále rozděluje do dvou skupin, a to na tři metody tradiční transakční a dvě metody transakční ziskové.

Dřívější přístup preferoval uplatňování transakčních metod, a to v jejich hierarchické posloupnosti.

To znamená, že se pokusím použít metodu č. 1, nemám-li dostatečné množství informací, přistoupím k metodě č. 2 atd.

Aplikování metodik pro výpočet transferových cen v minulých letech bylo zřejmé, že ačkoliv pro řešení transakcí, u kterých je předmětem např. hmotný statek, vyhovuje, tak na transakce, u kterých je předmětem služba, poněkud zapomíná a bylo obtížné najít řešení.

To vše a mnohem více bude upraveno již zmiňovanou novelizací do přijatelné podoby. Hlavní změna v této oblasti leží ve zcela změněném přístupu a preferencích k použité metodice při stanovení transferových cen.

Novelizovaná směrnice staví všechny metody na stejnou úroveň (jsou si rovné) a já si mohu po určení silných a slabých stránek vybrat přímo tu nejvhodnější, na základě analýzy řešené situace.

Směrnice by nově obsahovala tři přílohy.

• **Příloha I** uvádí příklady tří přístupů k použití metody rozdělení reziduálního zisku (tj. zisku, který zbude poté, co jsou mezi spojené společnosti rozděleny rutinní zisky).

• **Příloha II** a v ní uvedené příklady porovnávají čisté marže distributorů/výrobců v závislosti na tom, kdo nese podnikatelské riziko.

• **Příloha III** obsahuje základní principy úpravy srovnávací analýzy zohledňující rozdíly v pracovním kapitálu včetně příkladu kalkulace této úpravy.

Dále už jen ve zkratce, dalším bodem bude zavedení desetistupňového procesu analýzy srovnatelnosti jako „správné praxe“, který by měl umožnit užití zahraničních srovnatelných údajů nebo například použití externích databází či dat z internetu.

OECD vyzvala veřejnost k předložení připomínek k navrhovanému znění Směrnice do 9. 1. 2010. Jakmile bude uzavřeno připomínkové období a OECD přezkoumá obdržené komentáře, měla by již revidovanou verzi Směrnice předložit členským státům ke schválení a publikovat.

Zdeněk Pelant, M.B.A., pelant@fucik.cz

Jednotný kurz pro neúčtující poplatníky (pokyn D-337)

Poplatníci, kteří nevedou účetnictví, použijí pro přepočtení cizí měny jednotný kurz stanovený podle § 38 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Pro zdaňovací období roku 2009 byl jednotný kurz vyhlášen pokynem D-337, který je uveden na internetových stránkách Ministerstva financí.

Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění účinné od 1. 1. 2010

Od data 1. 1. 2010 nabývají účinnosti tyto tři smlouvy o zamezení dvojímu zdanění:

• Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů (Sbírka mezinárodních smluv číslo 120/2009).

• Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republi-

kou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku (Sbírka mezinárodních smluv číslo 86/2009 Sb.).

• Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Syráské arabské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů (Sbírka mezinárodních smluv č. 115/2009 Sb.).

DPH u veřejných služeb v osobní dopravě

Od data 3. 12. 2009 vstoupilo v účinnost Nařízení Rady č. 1370/2007 ze dne 23. 10. 2007 (dále jen „Nařízení“) o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici (dále jen „veřejné služby v osobní dopravě“). Protože nařízení má přímou účinnost, jsou ustanovení Nařízení závazná pro poskytování veřejných služeb v osobní dopravě v ČR.

Tato informace se zabývá pouze uplatněním daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) u veřejných služeb v osobní dopravě, a to u kompenzací za veřejné služby v osobní dopravě poskytovaných objednatelům těchto služeb a obecně u slev z jízdného.

Pokud objednatel poskytuje celkovou úhradu za veřejné služby v osobní dopravě formou kompenzace dopravcům, kteří mají uzavřenu smlouvu o veřejných službách, pak u kompenzace (článek 6 Nařízení) nejde o úplatu za poskytnutí služby a nejde o předmět daně podle ustanovení § 2 a § 14 zákona o DPH. Daň na výstupu se neuplatňuje, částka poskytnutá objednatelům je částkou v úrovni bez daně.

Samostatné úhrady slev z jízdného se považují pro účely DPH za dotace k ceně podle § 4 odst. 1 písm. q) zákona o DPH a jsou součástí

(Pokračování na stránce 4)

Oceňování metodou ekvivalence

Přiblížíme vám oceňování metodou ekvivalence trochou teorie a jednoduchým příkladem. Metoda ekvivalence se používá při majetkových účtech pod rozhodným nebo podstatným vlivem a prostřednictvím této metody můžou své podíly oceňovat účetní jednotky, které tento vliv uplatňují.

Metoda ekvivalence spočívá v tom, že původní ocenění finanční investice v pořizovací ceně k datu pořízení je k rozvahovému dni následně upraveno na hodnotu ve výši procentního podílu účetní jednotky na vlastním kapitálu vlastněné společnosti k rozvahovému dni. V případě, že podíl účetní jednotky na vlastním kapitálu společnosti k rozvahovému dni bude záporný, společnost přecení podíl na nulovou hodnotu. Při této metodě nedochází k ovlivnění HV, ale dochází k ovlivnění vlastního kapitálu ovládající společnosti, protože se účtuje prostřednictvím účtu „414 – Oceňovací rozdíly z přecenění majetku“.

V případě, že účetní jednotka koupí podíl na společnosti, která má vlastní kapitál v cizí měně, tato skutečnost je již zohledněna v přecenění ekvivalencí.

Pro lepší pochopení metody ekvivalence si uvedeme příklad:

Společnost s ručením omezeným Alfa vede účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, vyhláškou č. 500/2002 Sb. a Českými účetními standardy pro podnikatele ve znění platném k 31. 12. 2009.

Základní údaje o účetní jednotce Alfa

Společnost eviduje k 1. 1. 2009 obchodní podíl ve společnosti Beta (ve výši 100 %) v pořizovací ceně 2 500 000 Kč a dále ve společnosti Gamma (ve výši 50 %) v pořizovací ceně 2 000 000 Kč. Dne 12. 6. 2009 společnost nabyла úplatně smlouvou o převodu obchodního podílu obchodní podíl na slovenské společnosti Delta ve výši 10 % za 15 000 EUR (kurz 28 Kč/EUR) a stejným způsobem nabyла společnost dne 21. 9. 2009 obchodní podíl na slovenské společnosti Epsilon ve výši 40 % za 100 000 EUR (kurz 27 Kč/EUR). Na základě smlouvy o zprostředkování koupě obchodního podílu Epsilon zaplatila společnost Alfa zprostředkovateli částku ve výši 135 000 Kč.

V řešení zaúčtujeme i účetní případy roku 2009 vyplývající z výše uvedených informací. Kurz ČNB k 31. 12. 2009 činí 30 Kč/EUR.

Hodnoty vlastního kapitálu společnosti k rozvahovému dni 31. 12. 2009 činí:

Beta	2 400 000 Kč
Gamma	4 500 000 Kč
Delta	15 000 EUR
Epsilon	100 000 EUR

Účtování:

Datum	Účetní případ	MD	D	Částka v EUR	Částka v Kč
1. 1. 2009	PS obchodní podíl Beta	061			2 500 000
1. 1. 2009	PS obchodní podíl Gamma	062			2 000 000
12. 6. 2009	Pořízení podílu Delta	043	379	15 000	420 000
12. 6. 2009	Převod podílu na příslušný majetkový účet	063	043	15 000	420 000
21. 9. 2009	Pořízení podílu Epsilon	043	379	100 000	2 700 000
21. 9. 2009	Zprostředkování související s pořízením podílu Epsilon	043	379		135 000
	Přepočet nákladů na zprostředkování EUR – kurz 27 Kč/EUR			5 000	
21. 9. 2009	Převod podílu na příslušný majetkový účet	062	043	105 000	2 835 000
31. 12. 2009	Přecenění ekvivalencí – podíl Beta*	414	061		100 000
31. 12. 2009	Přecenění ekvivalencí – podíl Gamma*	062	414		250 000
31. 12. 2009	Přecenění podílu v cizí měně – podíl Delta*	063	414		30 000
31. 12. 2009	Přecenění ekvivalencí – podíl Epsilon*	414	062		1 635 000

*Kalkulace přecenění k jednotlivým podílům jsou následující:

Ve společnosti Beta máme 100% podíl na 2 400 000 Kč, což představuje 2 400 000 Kč. Pořizovací cena podílu byla 2 500 000 Kč, a proto snížíme ocenění podílu o 100 000 Kč.

Ve společnosti Gamma máme 50% podíl na 4 500 000 Kč, což představuje 2 250 000 Kč. Pořizovací cena podílu byla 2 000 000 Kč, a proto zvýšíme ocenění podílu o 250 000 Kč.

Ve společnosti Delta máme 10% podíl, tudíž nemůžeme uplatnit metodu ekvivalence a podíl na společnosti Delta pouze přeceníme – 15 000 EUR vynásobíme kurzem k 31. 12. 2009 30 Kč/EUR, což představuje 450 000 Kč. Pořizovací cena podílu byla 420 000 Kč, a proto zvýšíme ocenění podílu o 30 000 Kč.

Ve společnosti Epsilon máme 40% podíl na 100 000 EUR. Vlastní kapitál změníme na koruny podle kurzu 30 Kč/EUR, což představuje 3 000 000 Kč. Pořizovací cena podílu přepočtena na koruny byla 2 835 000 Kč, a proto snížíme ocenění podílu o 1 635 000 Kč.

Ing. Lucia Vidová, vidova@fucik.cz

Čtete odborný časopis Finanční Management

Ukázkové číslo ZDARMA si můžete
objednat na tel.: 800 110 022
nebo na www.ManagerWeb.cz

Předplatné si zajistíte na adrese:
<http://economia.ihned.cz/predplatne>

(Pokračování ze stránky 3)

základu daně při výpočtu částky daně za poskytnutou službu přepravy cestujících.

Celé znění informace je zveřejněno na internetových stránkách Ministerstva financí. Nezabývá se stanovením základu daně ve výši ceny obvyklé podle § 36a.

Transformace družstev (zrušení pokynu D-108)

Zákonem č. 216/2009 Sb. byla s účinností od 20. 7. 2009 provedena změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, spočívající mj. v doplnění ustanovení § 23 odst. 4 o nové písmeno m). Na základě této změny se do základu daně z příjmů nezahrnuje rozdíl mezi hodnotou majetkových podílů stanovených podle jiného právního předpisu o transformaci družstev a vyplacenou částkou podle dohody mezi povinnou a oprávněnou osobou. Tato úprava se použije pro zjištění základu daně za zdaňovací období započaté v roce 2009. V důsledku této změny došlo ke zrušení pokynu D-108, který upravoval účtování o postoupených pohledávkách a o vydaných majetkových podílech.

Nový formulář přiznání k DPH

Byl vydán nový vzor formuláře přiznání (č. 16) a nové znění Pokynů k vyplnění (vzor č. 12). Z pokynů plyne, že na řádku 48 je nutné uvádět hodnotu pořízeného majetku a nárok z něj uplatněný až ve zdaňovacím období, ve kterém byl majetek uveden do užívání.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 8, rozeslaná 28. 1. 2010

26. Novela nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací

• Částka 7, rozeslaná 26. 1. 2010

23. Sdělení Ministerstva financí, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 2010-2013, 2,80 %

• Částka 4, rozeslaná 21. 1. 2010

14. Novela vyhlášky č. 48/2008 Sb., o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně zaplacené v cenách některých minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě